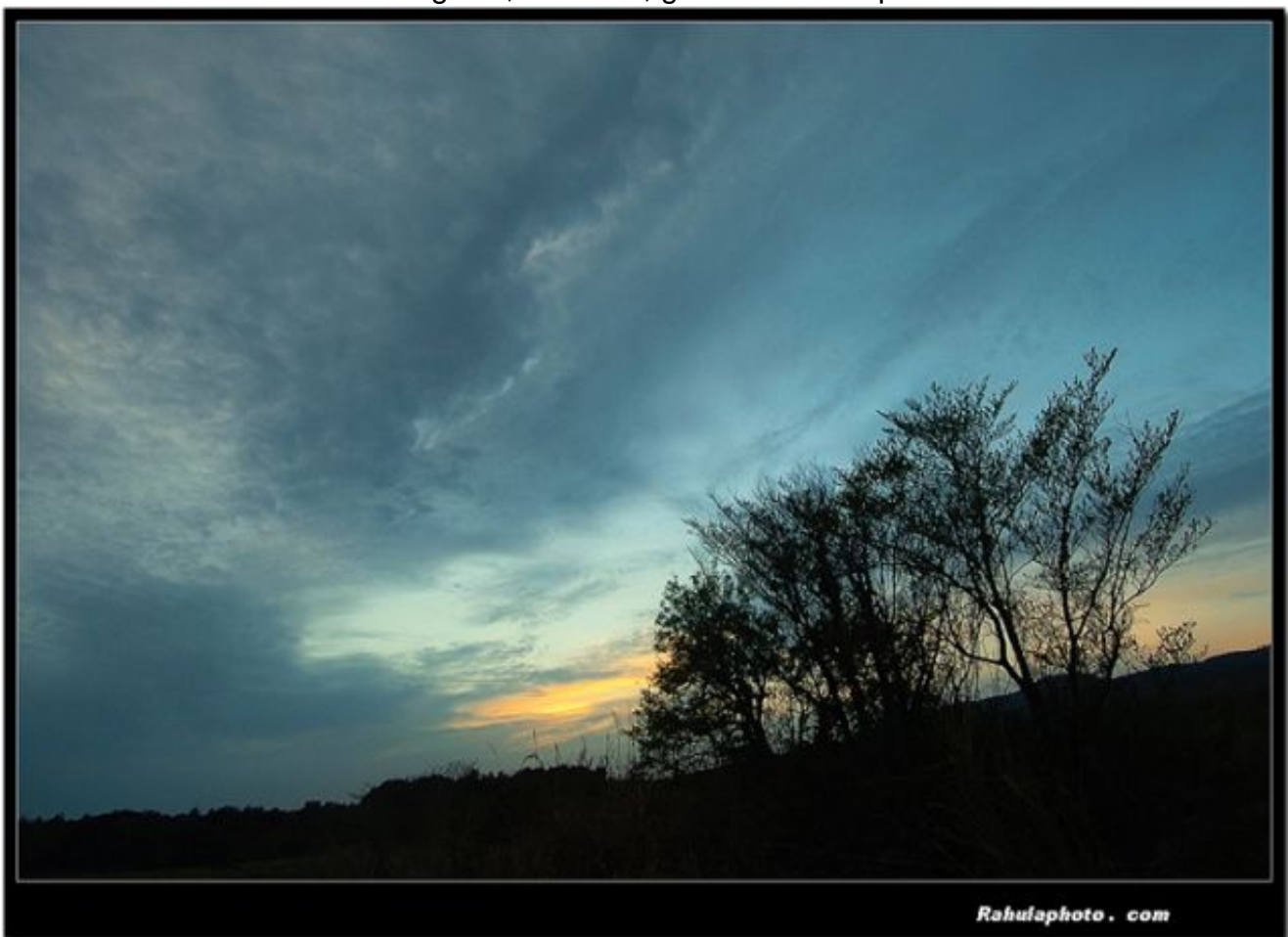

Hwang Sun-won: Copaci pe faleza. Partea a II-a

(Traducere in limba franceza de Young-Kyu Song ?i Genevieve T.Park, Editura Maisonneuve&Larose, Paris, 1999) **Despre responsabilitate morala, iubire ?i speranta.** Razboiul a fost intotdeauna un fel de apocalipsa terestra, provocata de om, contra omului, doar cel de independenta ?i de eliberare, la judecata istoriei avand o justificare. Dupa razboiul din Coreea, Vietnam, Afganistan, Iugoslavia ?i Irak s-au publicat studii, carti, s-au realizat filme despre impactul ?i repercursiunile dezastruoase asupra tinerilor participanti in aceste conflicte. Autorul coreean Hwang Sun-Won este fara nicio indoiala, printre primii scriitori din lume, care a semnalat acest fenomen, reveland dimensiunile dramei ?i tragediei lor. Pacat ca Academia Regala Suedeza, care decerneaza premiul Nobel pentru literatura nu i-a luat in considerare demersul, de o impecabila valoare artistica - fapt cauzat din lipsa de receptivitate a operei sale in limbile de mare circulatie: engleza, franceza, germana ?i neaparat ... suedeza.

Romanul **Copaci pe faleza**, publicat in 1960, ar putea parea pentru un lector, deprins cu performantele scriiturii din secolul XXI, o constructie redundanta, un retard, dar impresia este in?elatoare, pentru ca acea cadere in timp, mai precis in perioada razboiului dintre Nord ?i Sud, cu doua saptamani inainte de semnarea armistiului din iulie 1953, este reconfigurata printr-o percutanta actualitate, prin intermediul personajelor. Trei tineri studenti din Seoul, Dongho, supranumit *poetul*, pentru sensibilitatea lui excesiva, Hyon-Tae si Youngou, sunt trimisi ca voluntari pe front sa apere centrala electrica Kumalli din Hwanchon, in apropierea raului Kumsong , unde se desfasoara o lupta corp

la corp cu inamicul din Nord. Hyon-Tae, in timpul unei incursiuni, omoara cu sange rece o femeie neajutorata cu un copil in brate, intr-o ambuscada este ranit, dar salvat prin efortul supraomnesc al prietenului sau Dongho. Youngou, luat prizonier de chinezi, reuseste sa fuga si trioul tinerilor se reuneste. In intervalul dintre lupte si bombardamente isi iroiesc timpul in compania prostituatelor si alcoolului pentru a diminua puternica agresiune exercitata de aceste circumstante neobisnuite, asupra trupului si constiintei, aflate in situatii limita. Hyon-Tae este terorizat de spectrul crimei comise, Dongho suporta cu greu episodul in care Okjou, o prostituata fara voie il violeaza, gandindu-se, ca si-a tradat astfel iubirea inocenta pentru Souk, care-l astepta in Seoul. Acestea sunt doar cateva gesturi, fapte enumerate fugitiv, care vor declansa grave remuscari si analize psihologice. Dongho, cel mai vulnerabil dintre ei, inainte de a se sinucide, dupa ce o impusca pe Okjou, chiar se va intreba "suntem noi victime sau chiar noi insine suntem autorii acestei agresiuni"? **Hwang Sun-Won** reuseste sa reconstituie cu o parcimonie stricta de mijloace artistice, fara digresiuni narative, imprejurari si caractere pregnante, atmosfera si teatrul operatiunilor. Vocea scriitorului, cu mesajul esential din acest roman, am identificat-o in paginile in care este surprinsa drama sergentului major Sonu, iremediabil marcat de moartea parintilor si de moartea victimei sale, cu zambetul pe buze. El este ipostaza moderna a unui Ieremia biblic, care traieste cu intensitate o criza de constiinta si o criza mistica, participand la acest razboi nedrept si marturiseste pe propria-i raspundere "o astfel de nenorocire nu s-ar fi putut intampla, daca Dumnezeu ar fi existat".

Problematica responsabilitatii morale a fiecarei persoane, a responsabilitatii pentru faptele comise de ea, mai ales atunci cand, fiinta umana da masura dimensiunii sale, constituie fundamentul ideatic al acestei constructii narative fara nicio fisura. El este exprimat tot prin vocea lui Sonu, care considera ca omul "trebuie sa fie asemanator celui care nu trebuie sa regrete nimic din tot ceea ce a facut". Dupa demobilizare,

Hyon-Tae, puternic traumatizat de razboi, in loc sa plece la studii in America, ajunge in inchisoare, un fel de moarte asumata; Youngou, mai rezistent raspunde provocarilor vietii, cu cinism si detasare; in timp ce Souk, iubita lui Dongho, violata de Hyon-Tae si respinsa de Youngou este hotarata sa-si continue fara niciun regret linia destinului, purtand singura dintre toti, scanteia sperantei. Romanul **Copaci pe faleza** de Hwan Sun-Won poarta marca indelicabila a unei veritabile capodopere si de-ar rasuna in toate limbile pamantului, ar transmite oricarui cititor aceeaasi emotie si acelasi remember - fiecare clipa a vietii noastre poate deveni si ultima, de aceea trebuie sa fim atenti si sa nu comitem niciun act impotriva ei.